

Jeg hedder Anna. Og jeg læser en kandidat i Uddannelsesvidenskab på Aarhus Universitet i København, og jeg har en bachelor fra Roskilde Universitet. Jeg kalder det jo for RUC.

Først og fremmest vil jeg sige Tusind tak for, at jeg i dag må tale, for en sag, som betyder meget for mig.

Da jeg startede på RUC i 2019, gik det hurtigt op for mig, at der var bestemte fortællinger om, hvad sådan nogle studerende på RUC var for nogen, og hvad de egentlig kunne.

Derfor vil jeg slå et slag for, at vi sammen fjerner uintelligente fortællinger om uddannelser.

Da jeg sidder på vores rustur i en spejderhytte et sted i Nordjylland med en smule tømmermænd, og drikker min første omgang morgenkaffe, så spørger Josefine: Når men Anna, hvad var din første prioritet egentlig?? Jeg sidder. bliver lidt usikker. Og får fremstammet, RUC er altså min første prioritet. I samtalen over morgenkaffen går det op for mig, at et stort antal havde drømmen om et andet universitet. Da RUC blev set som et B universitet. Et universitet hvor studerende var fagligt dårligere end andre universiteter på grund af et "nemmere" adgangskrav til uddannelserne.

Generelt var der en summen mellem de studerende om, at du lå nederst i ansøgerbunken hos de fremtidige arbejdsgivere, hvis du havde læst på RUC. Medmindre - at dit CV var spækket med erhvervserfaring. Og der startede mange års higen efter studiejobs – for jeg havde åbenbart valgt en uddannelse direkte til dimittendledighed – troede jeg.

Jeg tror, at flere studerende og elever kan genkende, at møde
fordomme om deres uddannelsesvalg. Og det er et problem – lad os
pakke fordommene væk. Vi skal IKKE skabe fortællinger om, at nogle
uddannelser er bedre end andre.

Derfor står jeg her i dag for at sætte fokus på uintelligente
fortællinger om uddannelser. Og de uintelligente fortællingers
betydning for studerendes faglige stolthed. For mig bestod en stor
del af min bachelor af frygt for fremtiden og en usikkerhed om, hvad
jeg egentlig kunne tilbyde. Og det er da en ærgerlig følelse?

Men hvordan er vi havnet her. Hvor vi værdisætter uddannelser? Jeg tror, at måden vi taler om uddannelse på har en gennemgribende effekt på os alle. Både for os som er på uddannelsen, men også for den næste generation som skal til at vælge retning.

Jeg fik i hvert fald blidt mig selv ind, at min uddannelse var mindre værd end de andres. Jeg er sikker på flere kan genkende, at de skal have en stærk argumentation for deres valg af uddannelse. Jeg har hvert fald flere gange skulle argumentere for mit valg af RUC som uddannelsesinstitution. Og jeg tror ikke jeg er alene.

Holder vi også fast i at tale om stereotypiske fortællinger om de personer, som læser bestemte uddannelser, får det også indflydelse på den næste generations valg – for kan de egentlig forene sig med den type, som går på uddannelsen?

Vores fortællinger om uddannelser skal være på et mere neutralt grundlag og ikke, når man læser det, så er man sådan.

eller som jeg har mødt ”nå men det er jo bare (lig mærk til ordet bare) en masse unge, der diskuterer kønsteorier i en rundkreds, derude på RUC”.

BARE - Læser du bare det eller arbejder du bare som det.

Ordet *bare* skal fjernes i vores snak om uddannelser og job.

Og til de nysgerrige, nej jeg har IKKE diskuteret kønsteori i en rundkreds. Eller overhovedet siddet i en rundkreds. Selvom det egentlig lyder meget fedt.

Jeg synes, at vi herinde skal tage det intelligente valg om at have et ligeværdigt sprog for alle typer af uddannelser. Hvor alle anerkendes med et "fedt" at du læser på RUC, på AU, til lærer, til murer, til sygeplejerske, til jurist, til SOSU-assistent, til retoriker, til frisør, til læge, til salgsassistent osv. – at vi spørger nysgerrigt ind til selve uddannelsen og undlader at nævne eventuelle fordomme.

Hvis vi herinde får fokuseret mere på det, kan det jo smitte af på andre – så kan vi sammen lave en sproglig bevægelse om at alle uddannelser er seje og gode. Jeg er i hvert fald stolt af at være RUC'er. TAK